

Πεντηκοστιανοί εναντίων Πεντηκοστιανών

Ορθοδοξία / Αιρέσεις

Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Γεωργόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ

Είναι σύνηθες το φαινόμενο στο χώρο των Πεντηκοστιανών - Χαρismaticών να ακούγεται, ότι η κάθε κοινότητα και το κάθε σωματείο τους, όχι μόνο να αυτοπροσδιορίζονται ως Εκκλησίες, αλλά ταυτοχρόνως να υποστηρίζουν, ότι όλοι ανεξαιρέτως, είναι χώροι παρουσίας και δράσης του Αγίου Πνεύματος, ισχυρισμό που διατυπώνουν ακόμη και αυτοί οι Αντιτριαδικοί Πεντηκοστιανοί[1].

Ταυτοχρόνως όμως υπάρχουν άλλες Πεντηκοστιανικές κινήσεις που για διάφορους λόγους μέμφονται άλλους Πεντηκοστιανούς για αντιβιβλικές πρακτικές και υιοθέτηση συνηθειών ασυμβίβαστων με το Ευαγγέλιο. Κάτι τέτοιο ισχύει και με το ζήτημα της χρήσης μουσικών οργάνων και μάλιστα σε εκτεταμένο βαθμό από ποικίλες πεντηκοστιανικές κινήσεις ανά την υφήλιο.

Πρόκειται για τη χρήση μουσικής, ανάλογου τύπου με αυτή που συναντά κάποιος σε διαφορές συναυλίες ροκ συγκροτημάτων [2]. Έχουμε, δηλαδή, την υιοθέτηση

στοιχείων που δημιουργούν συναισθηματική διέγερση, ψυχολογική φόρτιση και που συνδράμουν στο να δημιουργείται, μαζί με τα υπόλοιπα εκστατικού χαρακτήρα στοιχεία των συνάξεων των Πεντηκοστιανών [3], μία τεχνητή ψευδαίσθηση θεικής παρουσίας στους χώρους τους.

Η χρήση, μάλιστα, μουσικών οργάνων, στη λατρεία των διαφόρων κινήσεων δικαιολογείται, από τις πεντηκοστιανικές κινήσεις που τα χρησιμοποιούν, με την επίκληση αγιογραφικών μαρτυριών από την Παλαιά Διαθήκη [4].

Από την άλλη πλευρά υπάρχουν Πεντηκοστιανικές κινήσεις που μέμφονται και απορρίπτουν τη χρήση τέτοιας μορφής λατρείας με τη χρήση μουσικών οργάνων καθώς παρουσιάζει ομοιότητες με συναυλίες ροκ. Και όχι μόνο μέμφονται, αλλά κατηγορούν αυτές τις Πεντηκοστιανικές οργανώσεις, ότι το όλο έργο τους είναι αντίθετο στο έργο του Αγίου Πνεύματος.

Μία τέτοια μορφή κριτικής, Πεντηκοστιανών εναντίον άλλων Πεντηκοστιανών, βλέπουμε και στον ελληνικό χώρο από την Ελευθέρα Αποστολική Εκκλησία της Πεντηκοστής. Διαβάζουμε στην εφημερίδα «Χριστιανισμός», που εκδίδει η εν λόγω κίνηση, σε παλαιότερη απάντησή της σε ερώτημα αναγνώστη για το ίδιο θέμα, μεταξύ των άλλων και τα εξής: «Όταν σε μία εκκλησία βλέπουμε ντράμς και διάφορα άλλα όργανα και να παίζουν μουσική σαν αυτή που παίζουν τα συγκροτήματα στις διάφορες συναυλίες και διεγείρουν τους νέους να κάνουν τρέλες, τότε καταλαβαίνουμε ότι αυτή η εκκλησία κάνει αντίθετο έργο από αυτό του Αγίου Πνεύματος» [5] (σημ. Σ. η υπογράμμιση δική μας).

Διαβάζοντας κάποιος μία τέτοια τοποθέτηση, αμέσως έρχονται στο νού του ένα

βασικό ερώτημα. Αν οι Πεντηκοστιανικές κινήσεις που χρησιμοποιούν τέτοια όργανα στη λατρεία τους εργάζονται αντίθετα προς το θείο θέλημα, όπως υποστηρίζουν άλλοι Πεντηκοστιανοί, τότε τι είδους Πνεύμα είναι αυτό το οποίο υποτίθεται είναι παρόν στις συνάξεις αυτών των ομάδων; Τι είδους Πνεύμα είναι αυτό με το οποίο «βαπτίζονται», κατά τη διδασκαλία του χώρου [6][7], και «γλωσσολαλούν» οι οπαδοί και τα μέλη των Πεντηκοστιανικών ομάδων;

Επιπλέον, για μία ακόμη φορά, βλέποντας το φαινόμενο Πεντηκοστιανοί να επικρίνουν Πεντηκοστιανούς, ότι ενεργούν αντίθετα προς το θείο θέλημα, βρισκόμαστε μπροστά σ' ένα φαινόμενο. Σε ποιο; Στο φαινόμενο που χαρακτηρίζεται από ένα άλλο σημαντικό προτεστάντη συγγραφέα, επικριτή του χώρου (και όχι από κάποιον ορθόδοξο), ως «Χάος των Χαρισματικών»[8].

Παραπομπές:

[1] W.J.Hollenweger, *The Pentecostals.The Charismatic Movement in the Churches, (Trans: R.A.Wilson), 1972, σσ. 31 -32, 71.*

[2] Πρβλ.R.G.Robins, *Pentecostalism in America, 2010, σσ.97 - 98.*

[3] R. Quebedeaux, *The New Charismatics.The Origins,Development, and Significance of Neo- Pentecostalism, 1976, σσ.141 - 143, 150- 152.*

[4]. Πρβλ. P. Zimmerling, *Charismatische Bewegungen, 2009, σσ.144 - 146.*

[5]. Χριστιανισμός, Άρ. Φ.131, Όκτ. 1994, σ. 4.

[7] Fr.Dale Bruner, *A Theology of the Holy Spirit.The Pentecostal Experience and the New Testaments, 21982, σσ. 56 - 117.*

[8]. John F. MacArthur, Jr, *Charismatic Chaos, 1992.*

<https://bit.ly/3QItAYG>